U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, JUDr. Zdeňka Kühna, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Jana Passera, JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Marie Žiškové v právní věci navrhovatele: **P. R.,** proti odpůrci: **Státní volební komise** se sídlem nám. Hrdinů 3, Praha 4, o „stížnosti na porušení zákona č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu“,

takto:

I. Návrh **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Návrhem, došlým Nejvyššímu správnímu soudu dne 19. 6. 2009, podal P. R. stížnost na porušení zákona č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu („volební zákon“). Upozornil na ustanovení § 16 písm. c) volebního zákona, podle něhož starosta stanoví minimální počet členů okrskové volební komise, kterých má být nejméně pět s výjimkou okrsků do 300 voličů, kde postačují členové čtyři. V případě okrsku Modlany prý bylo zapsáno 738 voličů, nicméně působila pouze čtyřčlenná volební komise, přičemž podle ustanovení § 18 odst. 3 stejného zákona není-li dosaženo počtu členů volební komise delegací kandidujícími politickými stranami, jmenuje na neobsazená místa členy starosta. Porušeno bylo rovněž ustanovení § 36 odst. 5 volebního zákona, podle něhož voliči, který není zapsán ve výpisu ze seznamu pro volby do Evropského parlamentu, okrsková volební komise hlasování neumožní.

Ke stížnosti navrhovatel doložil vyjádření J. P., starostky Modlan, z něhož plyne, že ustanovení § 16 písm. c) volebního zákona porušeno nebylo; naopak ustanovení § 36 odst. 5 stejného zákona porušeno bylo, jelikož bylo umožněno volit panu V. H., který nebyl nikde zapsán v seznamu voličů, a to ani v Modlanech.

II.

Vzhledem k tomu, že návrh obsahoval vady, které bránily jeho věcnému projednání, vyzval Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 37 odst. 5 zákona č.

150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s."), k odstranění vad podání. V usnesení navrhovateli uložil, aby označil kandidáta, proti němuž návrh na neplatnost volby směřuje, a uvedl konkrétní skutečnosti, z nichž vyplývá porušení volebního zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby kandidáta, proti jehož volbě navrhovatel brojí.

Podle ustanovení § 57 odst. 1 volebního zákona totiž platí, že podáním návrhu na neplatnost volby kandidáta se může ochrany u soudu domáhat každý volič zapsaný do seznamu voličů pro volby do Evropského parlamentu nebo do výpisu z něj. Návrh na neplatnost volby kandidáta může podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby tohoto kandidáta (odst. 2 téhož ustanovení).

Zároveň soud navrhovatele poučil o tom, že nebudou-li tyto vady podání odstraněny ve lhůtě tří dnů od doručení této výzvy, nebude pro tento nedostatek možno v řízení pokračovat a soud podání odmítne.

Soud rovněž navrhovatele informoval o tom, že není oprávněn paušálně kontrolovat a prošetřovat průběh voleb, nýbrž toliko rozhodovat o platnosti voleb jednotlivých kandidátů. Tomu však musí odpovídat i petit podaného návrhu.

III.

Na tuto výzvu soudu, kterou navrhovatel obdržel dne 23. 6. 2009, navrhovatel zareagoval tak, že zopakoval svoje námitky [porušení ustanovení § 16 odst. c), § 18 odst. 3 a § 36 odst. 5 volebního zákona] a uvedl, že nechtěl vyslovit neplatnost žádných zvolených kandidátů a proto nemůže výzvě soudu vyhovět. Žádá totiž vyslovení závěru, že volby konané ve volebním okrsku Modlany dne 5. a 6. června 2009 jsou neplatné.

IV.

Z ustanovení § 57 odst. 1 volebního zákona (viz citace výše) se podává, že navrhovatel jednak musí v návrhu především označit kandidáta či kandidáty, vyslovení jejichž neplatnosti se domáhá (a tito kandidáti jsou účastníky řízení). Je přitom zřejmé, že napadnout volbu je možné pouze u toho kandidáta, který byl ve volbách skutečně také zvolen. Aby se tedy soud mohl návrhem vůbec meritorně zabývat, musí navrhovatel v návrhu jednak označit zvoleného kandidáta, jehož volbu napadá, a jednak uvést konkrétní skutečnosti, z nichž dovozuje porušení volebního zákona, jakož i vztah mezi těmito skutečnostmi a volbou označeného kandidáta.

Podaný návrh ani po jeho upřesnění k výzvě soudu nic takového neobsahuje a zcela se míjí s kompetencí zdejšího soudu. Stěžovatel v něm totiž pouze požaduje kontrolu a prošetření průběhu voleb ve volebním okrsku Modlany a prohlášení voleb v tomto okrsku za neplatné, přičemž však vůbec nezpochybňuje konečné dosažené volební výsledky. Takto formulovaný návrh tedy zjevně nespadá do kompetence soudu.

I Nejvyšší správní soud totiž musí respektovat zásadu, že může rozhodovat toliko v řízení a způsobem, který stanoví zákon (čl. 2 odst. 3 Ústavy, čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod). Pokud tedy zákonem není založena kompetence soudu tak, jak požaduje rozhodnout navrhovatel, soud není oprávněn vůbec meritorně rozhodovat.

Navíc, pouhé zneplatnění voleb v jednom (či několika) volebním okrsku bez dovození jeho dopadů na celostátní výsledky nedává ani žádnou rozumnou logiku, jelikož volby do Evropského parlamentu se konají celostátně a území celé republiky představuje jediný volební obvod, takže volební stížnosti má smysl vyhovět jen tehdy, jestliže se zjištěná protiprávnost může projevit na celostátních volebních výsledcích. Právě k tomu směřuje citovaná zákonná úprava, která soudu umožňuje projednávat a rozhodovat toliko návrhy na neplatnost volby kandidáta, příp. kandidátů.

To však navrhovatel výslovně odmítá a nezbývá proto než konstatovat, že není splněna podmínka řízení (pravomoc soudu k rozhodování o podaném návrhu), což představuje neodstranitelný nedostatek podmínky řízení a návrh proto musel být odmítnut [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož ve věcech volebních žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. července 2009

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu